

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M., H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu J., spotrebné družstvo K. v konkurze, L. IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. J.T., O. proti žalovanému: **1/ JUDr. J.D., P.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu C.J. P., spotrebné družstvo v konkurze, H., IČO: X., zastúpenej advokátom JUDr. K.P., C., žalovanému **2/ J.**, akciová spoločnosť, C. IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. J.Z., A., **o určenie neplatnosti právnych úkonov**, o odvolaniach žalobcu i žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. júna 2009, č. k. 5Cb/601/1999-234, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. júna 2009, č. k. 5Cb/601/1999-234 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že právne úkony, a to Zmluva o majetkovom vklade, uzavretá medzi J., spotrebné družstvo K a J., spotrebné družstvo P. dňa 17.10.1997, predmetom ktorej je majetkový vklad - V., budova súp. č. X. na parc. č. X., obec K., k. ú. Ť., evidovaná na LV č. X. na kat. odbore Okresného úradu Košice IV, vrátane k nej uzavretých Dodatkov zo dňa 18.3.1998 a 26.6.1998
- Vyhlásenie o nepeňažnom vklade J., spotrebné družstvo P.
do spoločnosti J., akciová spoločnosť, IČO: X. zo dňa 10.3.1999, a to nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. kat. úz. Ť., stavba, budova, súp. č. X. stojaca na parc. č. X., v celosti v podiele 1/1, sú neplatné. Súčasne uložil žalovanému 1/ povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania

vo výške 187,27 Eur a žalovanému 2/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 452,82 Eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že likvidátor bol oprávnený splnomocniť advokáta na podanie predmetnej žaloby a po vyhlásení konkurzu na majetok žalobcu si podanú žalobu osvojil aj správca konkurznej podstaty. Námietku žalovanej, že žalobca vzal späť žalobu, súd nepovažoval za dôvodnú. Späťvzatie žaloby nie je v spise založené a sám žalobca uviedol, že v tomto konaní žalobu nevzal späť.

Súd považoval námietku *res iudicata* uplatnenú žalovanými za nedôvodnú. Podľa názoru súdu, ohľadom predmetnej nehnuteľnosti nebol súdom schválený zmier účastníkov a teda o nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, nebolo rozhodnuté v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbi/87/05, a preto sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave o schválení dohody sa vzťahuje iba na nehnuteľnosti, ktoré sú jej predmetom a sú v uznesení súdu výslovne uvedené. Konanie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 16Cb/469/99 bolo zastavené, ak však žalobca napriek dohode v poslednej vete Prílohy č. 1 k Dohode o súdnom zmeri žalobu v tomto konaní nevzal späť, súd je povinný o nej rozhodnúť.

Podľa § 223 ods. 4, 5 Obchodného zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy o majetkovom vklade, členovia družstva sa môžu zaviazat', pokiaľ to stanovky pripúšťajú, k ďalšiemu členskému vkladu a k ďalšej majetkovej účasti na podnikaní družstva za podmienok určených stanovami. Nepeňažné vklady sa ocenia spôsobom určeným stanovami alebo pri založení družstva, dohodnutým všetkými členmi.

Podľa § 233 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel. Vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu doterajšieho člena, násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov, násobených ukončenými rokmi ich členstva.

Uvedená zákonná úprava pripúšťa, aby sa člen družstva zaviazal k ďalšiemu členskému vkladu. J., K. uvedenú zákonnú možnosť využila a písomne vyhotovenou zmluvou dohodla s J., P. poskytnutie ďalšieho nepeňažného členského vkladu, a to nehnuteľnosti - V., ktorá bola znaleckým posudkom ocenená na 10 841 337 Sk za súčasného dohodnutia, že predmetná nehnuteľnosť bude vložená do novovzniknutej akciovej spoločnosti, v ktorej sa J.K. stane akcionárom.

Dodatky zo dňa 18.3.1998 a 26.6.1998, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmluvy o majetkovom vklade, došlo k zmene pôvodnej zmluvy, a to tak, že bol vypustený bod 4

zmluvy, podľa ktorého J., P. sa zaviazala predmetnú nehnuteľnosť vložiť do novovzniknutej akciovej spoločnosti, ktorej jedným z účastníkov bude J., K. okamžite po zaregistrovaní spomínanej akciovej spoločnosti a zmluva bola doplnená o bod, podľa ktorého po ukončení členstva v J., P. má J., K. nárok na vyrovnací podiel vo výške základného členského vkladu.

Výška základného členského vkladu do J., P. bola 20 000 Sk. To znamená, že v prípade ukončenia členstva J., K. v C.J., spotrebné družstvo P. by podľa uvedeného dodatku vyrovnací podiel J., K. bol vo výške 20 000, Sk, i keď nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom ďalšieho vkladu, mala v čase vkladu účtovnú hodnotu 8 582 459 Sk a podľa znaleckého posudku 10 841 337 Sk. Z konania nevyplývalo, že by sa J., K. stala akcionárom J., akciová spoločnosť, do majetku ktorého C.J.P. predmetnú nehnuteľnosť vložila ako nepeňažný vklad.

Súd posudzoval Zmluvu o majetkovom vklade zo dňa 17.10.1997 v znení dodatkov zo dňa 18.3.1998 a 26.6.1998 a má za to, že poskytnutie nepeňažného vkladu J.K. do C.J.,P. z hodnoty 10 000 000 Sk, pričom pri ukončení členstva J., K. má táto nárok na vyrovnací podiel vo výške 20 000 Sk je dohodou v rozpore s dobrými mravmi, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. V konaní ani neboli predložené dôkazy, že zhromaždenie delegátov schválilo uzavretie zmluvy o vklade za uvedených podmienok.

Pokiaľ ide o dohodu uzavretú medzi C.J., P. a J., akciová spoločnosť, z výpisov z obchodného registra uvedených spoločností zo dňa 25.5.2009 súd zistil, že v roku 1999, kedy boli robené úkony uvedených spoločností spojené so splatením zvýšeného základného imania spoločnosti J., akciová spoločnosť o sumu 9 900 00 Sk družstvom C. J., P. nepeňažným vkladom, nehnuteľnosťou súp. č. X. na parc. č. X., k. ú. K. - Ť. v uvedenom období, oba subjekty mali rovnakého štatutárneho zástupcu, a to Ing. M.. Ak o určitých skutočnostiach mal teda vedomosť žalovaný 1/, vzhľadom na totožnosť predsedu predstavenstva mal o týchto skutočnostiach vedomosť aj žalovaný 2/.

Súd zistil, že mimoriadne valné zhromaždenie J., a.s., konané dňa 10.3.1999, na ktorom bolo schválené zvýšenie základného imania o 18 000 000 Sk, sa konalo za účasti Ing. M. a Ing. P.. Z výpisu z uznesenia zo zasadnutia predstavenstva J.,P. zo dňa 10.3.1999 súd zistil, že predstavenstvo J.,P. schválilo nepeňažný vklad za účelom zvýšenia základného imania v a. s. J. P. o nehnuteľnosť - budova súp. č.X., parc. č. X. na LV č. X. kat. úz. K. I - Ť. v hodnote znaleckého posudku. Vyhlásenie o nepeňažnom vklade nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. X., stavba súp. č.X. na parc. č.X., k. ú. Ť. zo dňa 10.3.1999 za družstvo J.,P. podpísal Ing. P.. Z výpisu z obchodného registra ohľadom uvedeného družstva súd zistil, že P. bol v období od 25.2.1993 do 27.12.2001 členom predstavenstva. Podľa výpisu z obchodného

registra za predstavenstvo družstva koná navonok predseda alebo podpredseda predstavenstva družstva, prípadne predstavenstvom poverený iný člen predstavenstva. Poverenie predstavenstva J.,P. aby vyhlásenie o nepeňažnom vklade zo dňa 10.3.1999 podpísal za družstvo člen predstavenstva Ing. P., nebolo súdu predložené a teda Ing. P. ani nebol oprávnený podpísať za žalovaného 2/ vyhlásenie o nepeňažnom vklade. Na prípise J.,P. zo dňa 12.3.1999, adresovanému Okresnému úradu Košice I, katastrálny odbor a označenému „Návrh na nepeňažný vklad“, sú dva nečitateľné podpisy, ktoré podľa notárskeho overenia sú podpismi Ing. M. a Ing. M..

Z uvedeného má súd preukázané, že žalovaný 1/, zastúpený predsedom predstavenstva Ing. M., ktorý za žalovaného 1/ podpísal so žalobcom zmluvu o majetkovom vklade, ako aj dodatky zo dňa 18.3.1998 a 26.6.1998, mal vedomosť o tom, že žalobca vkladá predmetnú nehnuteľnosť, ktorá má podľa znaleckého posudku hodnotu 10 841 337 Sk do majetku žalovaného 1/ s tým, že po zrušení členstva má nárok na vyrovnávací podiel iba vo výške základného členského vkladu 20 000 Sk a že žalobca sa nestane akcionárom žalovaného 2/. Taktiež mal súd preukázané, že o uvedených podmienkach vloženia nehnuteľnosti do majetku žalovaného 1/ mala vedomosť aj spoločnosť J., akciová spoločnosť, v ktorej v čase vykonávania úkonov spojených s vložením uvedenej nehnuteľnosti žalovaným 1/ do majetku žalovaného 2/, vykonával funkciu predsedu predstavenstva Ing. M..

Uvedenými úkonmi žalobcu, žalovaného 1/ a žalovaného 2/ došlo k tomu, že nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu v hodnote znaleckého posudku vo výške 10 841 337 Sk sa dostala do vlastníctva žalovaného 1/, pričom žalobcovi podľa uzavretých dohôd pri zániku jeho členstva u žalovaného 1/ vzniklo právo na vyrovnací podiel vo výške 20 000 Sk, žalobca sa ani nestal akcionárom žalovaného 2/, mal vedomosť aj žalovaný 2/, do majetku ktorého žalovaný 1/ predmetnú nehnuteľnosť následne vložil.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd mal za to, že dohodnúť prevod majetku v hodnote 10 841 337 Sk za cenu 20 000 Sk, čo je výška vyrovnacieho podielu v rámci vyrovnacieho podielu v prípade zániku členstva žalobcu u žalovaného 1/, je konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je takýto úkon, ktorým je Zmluva o majetkovom vklade, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ zo dňa 17.10.1997 v znení dodatkov zo dňa 18.3.1998 a zo dňa 26.6.1998, absolútne neplatný od prvopočiatku, a teda žalovaný 1/ sa nestal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

Keďže nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám, absolútne neplatný je aj úkon žalovaného 1/, ktorým je Vyhlásenie o nepeňažnom vklade zo dňa 10.8.1999, ktorým predmetnú nehnuteľnosť žalovaný 1/ vložil do spoločnosti žalovaného 2/. Súd má za to, že žalovaný 2/ mal vedomosť o tom, že žalovaný 1/ nadobudol nehnuteľnosť v rozpore s dobrými mravmi, a preto sa nemôže dovoliavať dobromyseľnosti pri nadobudnutí uvedenej nehnuteľnosti do jeho majetku.

Keďže právne úkony súd posúdil ako absolútne neplatné, je námietka premlčania práva žalobcu na určenie neplatnosti právnych úkonov nedôvodná. Absolútne neplatný právny úkon nemôže byť zhojený ani následnou dohodou, pokiaľ jej súčasťou nie je aj právny úkon, ktorý splňa zákonom stanovené náležitosti. Preto súd žalobe vyhovel.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania a zaviazal žalovaného v 1/ rade povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 187,27 Eur a žalovanému v 2/ rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 452,82 Eur.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 10.8.2009. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania tak, že uloží žalovanému v 1/ rade povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 946,06 Eur a žalovanému 2/ uloží povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 211,61Eur.

Poukázal na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa pri vyčíslení odmeny za úkony právnej služby vo výške 53,49 Eur za úkon právnej služby vychádza z ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. s odôvodnením, že sa jedná o určovaciu žalobu. Vyčíslenie odmeny advokáta konajúcim súdom v predmetnej veci podľa ust. § 1 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. je podľa názoru žalobcu nesprávne, nakoľko v predmetnom spore klientom nebola fyzická osoba a predmet konania sa netýkal nehnuteľnosti, ktorá bola určená na bývanie alebo slúžila na bývanie, klientom nebol spotrebiteľ a nešlo o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy a hodnotu veci alebo práva je možné vyjadriť v peniazoch, nakoľko hodnota nehnuteľnosti - majetkového vkladu vo výške 10 841 337 Sk, t. j. 359 866,46 Eur, o ktorý v predmetnom spore išlo, bola od samého začiatku určená znaleckým posudkom znalca Ing. J., tak ako to vyplýva zo samotnej Zmluvy o majetkovom vklade zo dňa 17.10.1997, ktorá bola predmetom tohto sporu o neplatnosť právneho úkonu, ako aj zo samotného rozsudku konajúceho súdu, v ktorom je niekoľkokrát uvedená. Uvedená hodnota nehnuteľnosti bola konajúcim súdom nielen akceptovaná, ale aj akýmsi podkladom

odôvodnenia samotného rozsudku, nakoľko konajúci súd mal za to, že dohodnúť prevod majetku v hodnote 10 841 337 Sk za cenu 20 000 Sk, čo je výška vyrovnacieho podielu, v prípade zániku členstva žalobcu u žalovaného 1/ je konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je takýto úkon absolútne neplatný. Podľa názoru žalobcu mal súd žalovaného 1/ zaviazať na náhradu trov konania v celkovej výške 2 946,06 Eur a žalovaného 2/ vo výške 3 211,61 Eur, pričom trovy právnej služby mal súd priznať za 1 úkon podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/ podaním 27.7.2009. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému 1/ náhradu trov konania.

Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že v danej veci žalobcom bola J. „v likvidácii“, L.. Za žalobcu konala voči súdu a pred súdom osoba, ktorá nebola na takéto konanie riadne splnomocnená. Súd v konaní tento nedostatok podmienok konania neodstránil. Nemožno pripustiť ani to, že faktom, že si žalobu osvojil správca konkurznej podstaty, bol tento nedostatok podmienok konania zhojený, pretože v tom čase už mal súd konanie zastaviť a vo veci nekonať. Tento názor zaujal aj konajúci súd v konaní 5Cb/785/00.

Ďalšou podstatnou okolnosťou, o ktorú žalovaný 1/ opiera odvolanie je fakt, že žalobca neplatnosti právneho úkonu sa domáhal proti žalovanému 1/ žalobou podanou na Krajskom súde v Košiciach dňa 3.5.1999 pod č. k. 16Cb/469/99. V dôsledku vyhlásenia konkurzu na žalovaného 1/ Krajským súdom v Bratislave, č. k. 2K 221/04, bolo konanie č. 16Cb/469/99 na Krajskom súde v Košiciach prerušené. Žalobca žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave dňa 30.9.2005, č. k. 9Cbi/87/05 proti žalovanému 1/ sa domáhal vylúčenia veci - nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty žalovaného 1/, ktorá je obsahovo zhodná so žalobou 16Cb/469/99, vedenou na Krajskom súde v Košiciach. Vzhľadom k tomu, že žalobca so žalovaným 1/ boli v konkurznom konaní, dohodli sa vzájomne usporiadať komplexne všetky právne vzťahy z prebiehajúcich súdnych konaní, medzi nimi s následným rozdelením majetku, ktorý žalobca vložil ako nepeňažný majetkový vklad do majetku žalovaného 1/ a ktorý bol zahrnutý do súpisu majetku žalovaného 1/. Dohodu o súdnom zmierní s prílohou č. 1 žalobca so žalovaným 1/ uzavreli dňa 25.4.2007 a predložili ju dňa 27.4.2007 Krajskému súdu Bratislava, č. k. 9Cbi/87/05 za účelom jej schválenia. Krajský súd v Bratislave na pojednávaní dňa 3.5.2007 predložený písomný návrh dohody o súdnom zmierní v plnom znení schválil uznesením č. 9Cbi/87/05 zo dňa 9.5.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2007. Podľa tejto dohody čl. IV. bod 6 žalobca

so žalovaným sa dohodli, že podpísaním tejto dohody a po jej schválení súdom, všetky nároky z titulu prevodu majetku ako nepeňažného vkladu žalobcu na žalovaného 1/, vzniku a trvania členstva žalobcu u žalovaného 1/ považujú za právoplatne vysporiadané, bez možnosti následných sporových konaní. Podľa prílohy č. 1 tejto dohody, žalobca proti žalovanému 1/ listom doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 3.5.2007 zobral žalobu späť v konaní 16Cb/469/99, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením, č. k. 16Cb/469/99 zo dňa 18.6.2007 konanie zastavil. Zastavením konania 16Cb/469/99, v ktorom si žalobca uplatňoval právo na neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy o majetkovom vklade zo dňa 17.10.1997 dodatkami, ako i vyporiadanie vyrovnacieho podielu, bolo právoplatne ukončené. Takéto konanie teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, ako sa uvádza v napadnutom rozsudku. Žalovaný 1/ má za to, že žaloba bola podaná po lehote, a teda právo žalobcu je premlčané. Žalovaný 1/ trvá na svojej námietke res iudicata. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 1/ sa domnieva, že posúdenie otázky konania v rozpore s dobrými mravmi bolo súdom jednostranné a neobjektívne, pretože odhliada od jednej dôležitej skutočnosti, a to faktu, že J., spotrebné družstvo K. nevstupovala ako člen do J., P. preto, aby tam unikol jej majetok, ako sa domnieva súd a žalobca, ale preto, aby sa svojim majetkom podieľala na podnikaní J.P. a toto podnikanie prinieslo oboj stranám zisk. Nemožno teda povedať, že došlo k prevodu majetku v hodnote takmer 11 mil. za cenu 20 000 Sk, pretože výnosom pre J., spotrebné družstvo K. mal byť výnos z podnikania, ktorý ani jedna zo strán v čase podpisu predmetnej zmluvy predsa nemohla byť dopredu schopná kvantifikovať. Podnikateľské riziko je imanentnou súčasťou podnikania a nemožno od neho odhliadať. Ani jedna zo strán nemohla predpokladať,

že vývojom nastane situácia, že sa obe strany ocitnú v konkurze. Napadnutá zmluva o majetkovom vklade medzi J., K. a J., P. bola na oboch stranách podpísaná osobami na to oprávnenými, ktoré ju podpisovali s plným vedomím i zodpovednosťou, a preto nie je dôvod, aby bola aj vo svetle už skôr uvedeného vyhlásená za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Ak teda táto zmluva je platná, niet najmenšieho dôvodu, aby sa súd zaoberal platnosťou vyhlásenia o nepeňažnom vklade J.P. do majetku J., a.s., pretože tu nie je daný naliehavý právny záujem žalobcu na tomto rozhodnutí tak, ako to predpokladá ust. § 80 písm. c/ O.s.p.

Proti rozsudku sa odvolal tiež žalovaný v 2/ rade podaním zo dňa 22.7.2009. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p., návrh žalobcu zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania.

Žalovaný 2/ podáva odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v nadväznosti na § 221 písm. d/, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný 2/ tvrdí, že o veci už bolo právoplatne rozhodnuté, a preto uplatňuje námietku *res iudicata*. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo veci 5Cb/601/1999 namieta, že príloha dohody o súdnom zmieri nie je súčasťou výroku uznesenia vo veci 9Cbi/87/05-268, ktorým bol schválený predmetný súdny zmier. Mal však za to, že príloha Dohody o súdnom zmieri je jeho neoddeliteľnou súčasťou a nakoľko bola schválená uznesením súdu, žalovaný 2/ pokladá právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným 1/ za už upravené a nevidí dôvod konania vo veci sp. zn. 5Cb/601/1999. Dohodu o súdnom zmieri, ako aj jej prílohu žalobca akceptoval, čoho znakom je aj to, že ohľadom ďalšieho konania vedenom na Krajskom súde v Košiciach, sp. zn. 16Cb/469/99 došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom podaním zo dňa 27.3.2007 a súd konanie uznesením zo dňa 18.6.2007, č. k. 16Cb/469/99-223 zastavil. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti 6 zmlúv uzavretých medzi žalobcom a žalovaným 1/, medzi nimi aj Zmluvy o majetkovom vklade zo dňa 17.10.1997, ktorej neplatnosť žalobca navrhuje určiť aj v tomto konaní. Konanie vo veci sp. zn. 5Cb/601/1999 nebolo výslovne uvedené v prílohe Dohody o zmieri, nakoľko žalovaná 1/ v čase uzavretia zmiaru nemala vedomosť o konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5Cb/601/1999, čo potvrdila na pojednávaní 25.6.2009.

Žalovaný na pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie o predloženie stanov žalovaného 1/. Žalovaný 2/ sa domnieva, že práve stanov žalovaného 1/ sú rozhodujúce a majú vplyv na posúdenie domnelej absolútnej neplatnosti právnych úkonov, o ktoré ide. Určenie vyrovnacieho podielu môže byť upravené len v Stanovách družstva a nie v zmluve o majetkovom vklade. Základnú úpravu obsahuje Obchodný zákonník. Stanovy platné v čase uzavretia zmluvy určovali presný spôsob určenia výšky vyrovnacieho podielu a Dodatok k zmluve o majetkovom vklade z 18.3.1998 odporoval Stanovám J.. Dodatok k zmluve o majetkovom vklade z 18.3.1998 súd mohol považovať za uzavretý v rozpore s § 233 Obchodného zákonníka vzhľadom na to, že upravuje okruh otázok, ktoré majú upravovať Stanovy, prípadne sa použije zákonná úprava. Zároveň odporuje aj Stanovám J., spotrebné družstvo P. nakoľko upravuje určenie vyrovnacieho podielu odlišným spôsobom ako Stanovy. Žalovaný 2/ je teda toho názoru, že Dodatok k zmluve o majetkovom vklade z 18.3.1998 mohol byť predmetom súdneho konania o určenie jeho neplatnosti. Určenie neplatnosti

dodatku k zmluve nemá vplyv na platnosť samotnej zmluvy o majetkovom vklade, nakoľko jej účastníci ju evidentne mali záujem uzavrieť aj bez tohto dodatku a tak urobili ešte dňa 17.10.1997 bez ohľadu na akýkoľvek jej dodatok. Neplatnosť Dodatku k zmluve o nepeňažnom vklade žalobcu do spoločnosti žalovaného 1/ nemá a nemôže mať vplyv na platnosť nepeňažného vkladu žalovaného 1/ do spoločnosti žalovaného 2/. Žalobcovi mal byť teda vyplatený vyrovnací podiel v súlade s § 233 Obchodného zákonníka a čl. 22 Stanov žalovaného 1/ a metodikou výpočtu vyrovnacieho podielu člena J.,P. ktorá je prílohou Stanov. Žalovaný 2/ nepovažuje právny úkon medzi žalobcom a žalovaným 1/ - zmluva o majetkovom vklade - za úkon v rozpore s dobrými mravmi. Následne ani právny úkon - nepeňažný vklad žalovaného 1/ do spoločnosti žalovaného 2/ nie je v rozpore s dobrými mravmi. Navyše sa sudca otázke neplatnosti tohto právneho úkonu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ v odôvodnení obmedzil iba na konštatovanie, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má sám. Súd prvého stupňa nevykonaním navrhnutých dôkazov nezistil dostatočne skutkový stav veci a na základe takto zisteného skutkového stavu nesprávne posúdil platnosť či neplatnosť právneho úkonu. Súd odmietol vykonať dôkaz predložením Stanov, z ktorých textu mal možnosť zistiť presný spôsob výpočtu vyrovnacieho podielu.

V odôvodnení rozsudku namieta, že neboli predložené dôkazy, že zhromaždenie delegátov žalobcu schválilo uzavretie zmluvy o vklade za uvedených podmienok. Podľa názoru žalovaného 2/, ak žalobca namieta absenciu takéhoto rozhodnutia, nijako to neovplyvňuje dobromyseľnosť žalovaného 1/ a žalovaného 2/ a nezakladá to rozpor samotného obsahu zmluvy o majetkovom vklade s dobrými mravmi. Navyše, neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. Navyše bolo vecou žalobcu takýto listinný dôkaz, ak existuje, predložiť súdu.

Žalovaný 2/ poukázal aj na tú skutočnosť, že aj v prípade Dohody o majetkovom vklade tak, ako bola dohodnutá, t. j. majetkový vklad v hodnote 10 841 337 Sk s budúcim vyrovnávacím podielom vo výške 20 000 Sk, by nešlo o právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko súd nezohľadnil majetkové prepojenie žalobcu a žalovaného 1/, ktoré si v niektorých prípadoch môže vyžadovať aj dohody takého typu, ako aj skutočnosť, že žalobca nadobudol majetkovým vkladom účasť na podnikaní žalovaného 1/, zodpovedajúcu ďalšiemu členskému vkladu vo výške 8 582 459 Sk a tomuto vkladu zodpovedajúce práva a povinnosti, najmä právo na podiel na zisku žalovaného 1/. Teda protihodnotu za predmetný majetkový vklad nepredstavuje vyrovnávací podiel, ako to

súd mylne interpretuje, ale ďalší členský vklad a tomu zodpovedajúca zvýšená účasť na základnom imaní žalovaného 1/ a právach viažucich sa k členstvu žalobcu u žalovaného 1/. Nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu vzniká priamo z Obchodného zákonníka po zániku členstva, nie zo zmluvy. Zákon umožňuje upraviť spôsob určenia vyrovnacieho podielu Stanovami odlišne od zákona, a to bez akýchkoľvek ďalších obmedzení. Nebolo správne zo strany žalobcu namietat' absolútnu neplatnosť zmluvy o majetkovom vklade, nakoľko, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd pokladal za v rozpore s dobrými mravmi uzatvorenie Dodatku k zmluve o majetkovom vklade zo dňa 18.3.1998, nie samotnej zmluvy. Napriek tomu súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu a vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvy o celku od prvopočiatku, hoci vôbec neodôvodnil, v čom vidí rozpor pôvodného znenia zmluvy s dobrými mravmi. Žalovaný 2/ tiež namieta, že likvidátor nebol oprávnený na udelenie plnej moci advokátovi na podanie predmetnej žaloby tak, ako to bolo v danom prípade.

Žalovaný 1/ vložil predmetnú nehnuteľnosť do majetku žalovaného 2/, pri tomto právnom úkone konal v súlade so zákonom a Stanovami, mal všetky práva vlastníka vyplývajúce z ust. § 123 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich, realizujúc svoje vlastnícke právo ako jej legitímny vlastník. Preto je nesprávne určenie vyhlásenia o nepeňažnom vklade J., P. do spoločnosti J., a.s. za neplatný právny úkon, dôvodiac, že žalovaný 1/ konal v rozpore s dobrými mravmi, a preto podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka je tento právny úkon absolútne neplatný.

Podaním zo dňa 27.7.2009 C. J. Pr., spotrebné družstvo so sídlom Pr., IČO: X., zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov v oddieli Dr, vložka č.X., podal návrh podľa § 93 ods. 2 O.s.p., aby súd pripustil jeho vedľajšie účastníctvo na strane žalovaného v 2/ rade. Vedľajší účastník na strane žalovaného 2/ má vážny záujem na výsledku tohto konania. Potvrďuje to skutočnosť, že žalovaný v 2/ rade je od roku 1999 vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej je umiestnená prevádzka č. 003 spočívajúca v predajni o celkovej výmere 783,53 m². Túto predajňu žalovaný v 2/ rade dal do nájmu vedľajšieho účastníka podľa Nájomnej zmluvy z 5. októbra 2004, keď vedľajší účastník ako nájomca platí žalovanému v 2/ rade dohodnuté nájomné vo výške 2% z dosiahnutého maloobchodného predaja bez DPH a keď navrhovaný vedľajší účastník má právo užívať a prevádzkovať túto predajňu po dobu neurčitú. Pokiaľ by súd rozhodol, že Zmluva o majetkovom vklade, uzatvorená medzi úpadcom a žalovaným v 2/ rade je neplatná, tak nielen žalovaný v 2/ rade by utrpel značnú majetkovú ujmu, ale i navrhovaný vedľajší účastník. Navrhovaný vedľajší účastník takýmto rozhodnutím súdu

by utrpel škodu veľkého rozsahu, spočívajúcu v ušlom zisku pri prevádzkovaní dotknutej predajne, ako i škody z titulu likvidácie tejto prevádzky a uvoľnenia 11 zamestnancov z tejto prevádzky z pracovného pomeru a povinnosti takto uvoľneným zamestnancom vyplatiť zákonné odstupné. Navrhovaný vedľajší účastník z vlastného podnetu preto žiada o vstup do konania na strane žalovaného v 2/ rade. Zájmy žalovaného v 2/ rade a vedľajšieho účastníka sú v celom rozsahu spoločné a totožné a v ničom nehrozí rozpor v záujmoch žalovaného 2/ so záujmami vedľajšieho účastníka.

K odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 26.8.2009. Považoval odvolania žalovaných za nedôvodné, preto navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdiť a zaviazať žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na náhradu trov konania. Žalobca taktiež navrhol súdu, aby o návrhu C.P. Pr., spotrebné družstvo, so sídlom Pr., IČO: X. na vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 2/ do konania rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo na strane žalovaného 2/ nepripúšťá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania žalovaných 1/ a 2/ sú dôvodné.

Žalovaný 1/ a 2/ odvolania odôvodnili poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, f/ O.s.p., a to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd je toho názoru, že odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., a to že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., nie je daný. V danom prípade účastníkom konania na strane žalobcu bola J., spotrebné družstvo v likvidácii, K. Tento účastník konania mal spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 19 Občianskeho zákonníka, teda mal spôsobilosť mať práva a povinnosti. Spôsobilosť byť účastníkom konania zodpovedá spôsobilosti mať práva a povinnosti v zmysle § 7 Občianskeho zákonníka a § 8 Občianskeho zákonníka. Zákon spôsobilosť byť účastníkom konania priznáva zásadne každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti a výnimočne aj tomu, komu spôsobilosť byť účastníkom konania z osobitných dôvodov sám priznáva, lebo každý má právo dovolávať sa na súde procesnej ochrany práv, ktoré boli ohrozené alebo porušené a účastníkom konania sa podľa zákona stáva každý, o ktorého tvrdených právach a povinnostiach sa v konaní pred súdom koná a rozhoduje. Nedostatok spôsobilosti byť

účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom konania (podmienky konania), pričom neodstrániteľné nedostatky konania majú tie dôsledky, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 a prípadne postúpiť vec inému orgánu. Od spôsobilosti byť účastníkom konania treba odlišovať spôsobilosť účastníka samostatne konať pred súdom podľa ust. § 20 O.s.p., podľa ktorého každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Právnické osoby konajú prostredníctvom štatutárnych zástupcov alebo poverených pracovníkov. Medzi odstrániteľné nedostatky konania patrí tiež procesná nespôsobilosť účastníka (§ 20) a tiež nedostatok zastúpenia účastníka konania. Odstrániteľné nedostatky majú tie dôsledky, že súd sa musí pokúsiť tieto nedostatky v súčinnosti s účastníkmi odstrániť. Ak sa súdu nepodarí nedostatky odstrániť, zváži, či ide o také nedostatky, ktoré bránia ďalšiemu konaniu a rozhodovaniu, alebo či i pri týchto nedostatkoch nemôže vo veci konať a prípadne i rozhodnúť. V danom prípade po podaní návrhu žalobcom J., spotrebné družstvo v likvidácii, L. (účastníkom konania - žalobcom nebol likvidátor družstva J., spotrebné družstvo v likvidácii, K.) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka J., spotrebné družstvo v likvidácii, L., a to uznesením zo dňa 4. augusta 1999 pod č. k. 2K 417/98-10. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. P.. Správca konkurznej podstaty dňa 24.7.2000 splnomocnil JUDr. M., aby zastupovala žalobcu proti žalovanému J.,P. o neplatnosť právneho úkonu vedeného pod sp. zn. 5Cb/601/1999 pred Krajským súdom v Košiciach v plnom rozsahu. Listom zo dňa 2.10.2000 správca konkurznej podstaty uviedol, že uhradil súdny poplatok za návrh v sume 2 000 Sk dňa 21.9.2000 a navrhol rozšíriť žalobu o žalovaného v 2/ rade J., a.s. Považská Bystrica. Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6.10.2000 pod č. k. 5Cb/601/99-32 pripustil, aby do konania na strane žalovaného ako ďalší účastník vstúpil J., a.s., H.. V zmysle ust. § 13a zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, likvidácia žalobcu bola prerušená. Likvidátor stratil právo konať vo veciach dispozície s majetkom, ktorý patril do konkurznej podstaty. Výslovne sa ukladá likvidátorovi súčinnosť so správcem. Súčinnosť likvidátora je potrebná pri súpise konkurznej podstaty, vymáhaní pohľadávok, vedení súdnych sporov, účasti na prieskumnom pojednávaní a pod.. Za túto činnosť súd určuje likvidátorovi odmenu na návrh správcu a likvidátor má právo aj na náhradu potrebných nákladov. V zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní konanie o predmetnej žalobe bolo prerušené. Z obsahu spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty JUDr. P. i nový správca konkurznej podstaty ustanovený uznesením sp. zn. 2K 417/98 zo dňa 8.12.2004 JUDr. M. navrhli pokračovať v prerušenom konaní podľa § 14 ods. 5 Zákona

o konkurze a vyrovnání. Správca sa stal účastníkom súdneho konania namiesto úpadcu, ktorý bol v konaní riadne zastúpený advokátom, na základe účinnej plnej moci. Preto tu nebol splnený dôvod na zastavenie konania z dôvodu neodstrániteľného nedostatku (podmienky konania), pre ktorú nemôže súd vo veci konať a rozhodnúť.

Odvolačím súdom považoval taktiež námietku *res iudicata* uplatnenú žalovanými za nedôvodnú.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku *res iudicatae* vtedy, ak v novom konaní ide o to isté, o čo šlo v predchádzajúcom rozhodnutí. Musí ísť o totožnosť osôb a aj o totožnosť predmetu konania. Prekážka rozsúdenej veci tvorí právoplatné rozhodnutie súdu len v takom rozsahu, v akom sa o predmete konania rozhodlo. Odvolačím súdom nezistil, že by existovalo právoplatné rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o tom istom, o čom sa rozhoduje v prejednávanej veci, nebolo zistené, že by o totožnom predmete konania už bolo rozhodnuté a v prípade žalovaného 2/ nešlo ani o totožnosť osôb. V konaní 9Cbi/87/05-05, ktoré bolo vedené na Krajskom súde v Bratislave, súd nerozhodoval o neplatnosti právneho úkonu, rozhodoval o vylúčení veci z konkurznej podstaty. Ohľadom uvedenej nehnuteľnosti nebol súdom schválený zmier účastníkov a o nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania nebolo rozhodnuté. Ak bol zmier podľa hmotného práva neplatný, na návrh môže súd rozsudkom zrušiť uznesenie o schválení zmiaru v zmysle ust. § 99 ods. 3 O.s.p. Námietku *res iudicatae* uplatnenú žalovanými teda súd považoval za nedôvodnú.

Taktiež je potrebné prisvedčiť súdu, že v danej veci správca konkurznej podstaty nezobral návrh späť, a preto bolo povinnosťou súdu o tejto žalobe rozhodnúť, a to o žalobe v znení tak, ako súd pripustil zmenu uznesením zo dňa 25. mája 2009 pod č. k. 5Cb/601/1999-181, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.6.2009.

Napadnutým rozsudkom súd určil, že právne úkony, a to Zmluva o majetkovom vklade, uzavretá medzi J., spotrebné družstvo K. a J., spotrebné družstvo P. dňa 17.10.1997, predmetom ktorej je majetkový vklad - V., budova, súp. č. X., na parc. č. X., obec K., k. ú. Ť., evidovaná na LV č. X. na kat. odbore Okresného úradu Košice IV, vrátane k nej uzavretých dodatkov zo dňa 18.3.1998 a 26.6.1997 a Vyhlásenie o nepeňažnom vklade J., spotrebné družstvo P. do spoločnosti J., a.s., IČO: X. zo dňa 10.3.1999, a to nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X., kat. úz. Ť., stavba, budova, súp. č. X., stojaca na parc. č. X. v celosti v podiele 1/1, sú neplatné.

Podľa ust. § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Základnou otázkou, ktorú bolo nevyhnutné v konaní vyriešiť pred samotným posúdením platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov bolo, či žalobca má na určovacej žalobe, ktorou sa domáha určenia neplatnosti právnych úkonov naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. Určenia, či právny úkon je platný sa žalobca mohol domáhať len vtedy, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté. Výrok súdu o určení potom ohrozenie, neistotu alebo neurčitost' v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, že by ukladalo splnenie nejakej povinnosti. Z uvedeného teda vyplýva, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorým možno týmto právnym prostriedkom odstrániť. Ak však k porušeniu práva už došlo a je teda možné žalovať na splnenie povinnosti, ktorá z porušenia vyplýva (§ 80 písm. b/ O.s.p.), nemá preventívna ochrana poskytovaná podľa ust. § 80 písm. c/ O.s.p. žiadny zmysel a význam. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva alebo právneho vzťahu je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Naliehavosť právneho záujmu predpokladaná uvedeným ustanovením nachádza svoje vyjadrenie v navrhovanom petite. Určovacou žalobou sa navrhovateľ môže domáhať vydania rozhodnutia súdu o tom, že určitý právny vzťah alebo právo tu je (tzv. pozitívna určovacia žaloba), alebo že tu nie je (tzv. negatívna určovacia žaloba). Vo všeobecnosti platí, že možnosť žaloby na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. vylučuje existenciu právneho záujmu na určovacej žalobe podľa § 80 písm. c/ O.s.p. Na druhej strane treba však pripustiť, že žalobcovi nemožno odoprieť právnu ochranu prostredníctvom žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p. aj v tých prípadoch, ak žalobca preukáže, že má naliehavý právny záujem na tom, aby rozsudkom súdu bolo určené konkrétne právo alebo právny vzťah napriek tomu, že by mohol žalovať priamo na plnenie žalobou podľa § 80 písm. b/ O.s.p. Splnenie podmienky alebo nesplnenie naliehavosti právneho záujmu v takomto prípade môže závisieť od posúdenia, či ide alebo nejde o samoučelnú žalobu, ktorá

nevyrieši sporný vzťah ani v jej základoch. Žalobca sa žalobou podľa § 80 písm. c/ O.s.p. domáhal vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý právny úkon je absolútne neplatný.

Súd prvého stupňa sa však otázkou naliehavosti právneho záujmu vôbec nezaoberal, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania dňa 25.6.2009 i rozhodnutia súdu. V napadnutom rozhodnutí chýba odôvodnenie súdu týkajúce sa preukázaného naliehavého právneho záujmu žalobcu na určenie neplatnosti konkrétnych právnych úkonov. Existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení a eventuálna nutnosť v konkrétnom návrhu tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva jeho existencia, je u všetkých určovacích návrhoch jednou z podmienok toho, aby bolo súdu umožnené rozsudkom meritórne návrhu vyhovieť. Tento právny záujem musí totiž existovať i v čase, keď súd vyhlasuje rozsudok vo veci (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Bez posúdenia otázky naliehavosti právneho záujmu na podaní žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu nie je možné pristúpiť k vecnému prejednaniu žaloby a určiť, že určitý právny úkon je platný, príp. neplatný.

Ak by súd prvého stupňa mal za to, že bol daný naliehavý právny záujem na určení, že právne úkony sú neplatné, a preto pristúpil k vecnému prejednaniu žaloby, o tejto otázke je rozsudok súdu nepreskúmateľný, s čím je spojené porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces. Keďže otázkou naliehavosti právneho záujmu na určení platnosti právneho úkonu sa súd prvého stupňa nezaoberal, v rozhodnutí neuviedol, či žalobca uniesol dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení platnosti právneho úkonu v čase rozhodovania mal naliehavý právny záujem, odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, a preto s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p.

V novom konaní až po posúdení otázky a zistení, že žalobca má naliehavý právny záujem na podanie tejto určovacej žaloby súd vyrieši otázku platnosti predmetných právnych úkonov. Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 93 O.s.p. rozhodne o návrhu C.J. Pr., spotrebné družstvo Pr., IČO: X. na vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 2/.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. novembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová